

8. Компанія «Астеліт» (бренд Life:)). — Режим доступу до сайту: <http://www.life.com.ua/index.php?lng=uk>.

9. Долгих А. Играющий тренер. — Режим доступу до сайту: <http://rabota.ua/Info/Jobsearcher/post.aspx?id=0bdf9318-6d5f-40fd-987f-e00ea026b0cd>

*Ю. В. Панченко, к.е.н., доцент,
доцент кафедри зовнішньоекономічної діяльності,
Херсонський національний технічний університет,
e-mail: hiyv@list.ru*

ПАРАДИГМА КРЕАТИВНОГО РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

**Панченко Юлия
Парадигма креативного
развития инновационных
предприятий**

**Panchenko Yuliya
Paradigm of creative development
of the innovative enterprises**

В умовах сучасного господарювання, що характеризується динамічними та водночас мало прогнозованими змінами, змінюється парадигма функціонування підприємств у бік інтелектуалізації персоналу та створення інноваційних структур. Інноваційні структури потребують прогресивних і дієвих управлінських механізмів з метою забезпечення їх цілеспрямованого та безперервного розвитку. З цих позицій тема дослідження є актуальною.

Аналіз публікацій щодо проблеми формування політики нарошування інтелектуального потенціалу [1—3] показує, що останнім часом в умовах формування економіки знань велика увага приділяється розвитку інтелектуального потенціалу персоналу. Однак, його становлення та розвиток досліджено фрагментарно, поза увагою залишаються взаємозв'язки забезпечення та функціонування навчання, відсутні характеристики умов імплементації системи управління знаннями.

Передумовою формування інтелектуального потенціалу підприємств є створення інноваційних структур, які займаються розробленням і впровадженням інноваційних продуктів і технологій. Головний напрям діяльності інноваційних структур — створення пропозицій товарів, процесів і моделей бізнесу, наявність яких забезпечить досягнення істотних конкурентних переваг, що постійно приваблюють клієнтів. На можливості отримання конкурентних переваг впливають ключові компетенції персоналу.

Практика функціонування інноваційних структур вимагає спеціалізованого кадрового забезпечення, яке характеризується стратегічним бажанням працівників, їх творчими здібностями, нестандартними підходами до вирішення поставлених завдань. В організаціях такого типу дедалі частіше утворюють інноваційні креативні колективи, що спрямовані на пошук новітніх методів, засобів, моделей і механізмів підвищення ефективності їх діяльності. Креативні інноваційні колективи формують пропозиції та механізми реалізації, постійно удосконалюють та адаптують методику та процедури формування інноваційних ідей для вирішення виникаючих проблем. Зокрема, креативні колективи здійснюють застосування інформаційної бази і її трансформацію в інформацію управління для досягнення додаткових конкурентних переваг. Плани формування і реалізації такого креативного потенціалу орієнтовані на покращення виробничо-господарських операцій у конкретних сегментах діяльності.

Інтелектуально-креативний капітал стає невід'ємним елементом діяльності конкурентоспроможних і ефективно діючих підприємств.

На основі науково обґрунтованої структуризації основних положень системи досягнення компетенцій персоналу, автором запропоновано схему взаємозв'язків основних блоків управління знаннями, в основу якої покладено причинно-наслідкові зв'язки визначення цільової функції управління — розширення горизонтів знань. Новизна схеми міститься у новому формулюванні задачі — нагромаджувати знання, релевантну інформацію, акумулювати закономірності, що дозволяють вирішувати виробничі завдання.

Важливим елементом у системі управління знаннями є об'єднання процесів перетворення інформації з креативністю та новаторством працівників. Стадії збору та систематизації інформації повинні позитивно вплинути на результативність діяльності підприємства, завоювання та утримання ним високого конкурентного статусу, підвищення конкурентоздатності персоналу завдяки виникненню у них нових здібностей і потреб. На даному етапі детермінуються внутрішні та зовнішні носії знань, здійснюються акумуляція та консолідація необхідної інформації, деталізуються критерії її вибору. Результатом консолідації інформації буде формування моделей організаційно-соціальних систем, інструментальних засобів їх реалізації, алгоритмів забезпечення ефективного функціонування та сталого розвитку.

У процесі впровадження та реалізації інноваційних змін на підприємстві змінюються технології та стратегії виробництва, що призводить до появи нової продукції та нових ринків, змінюються ком-

петентності підприємства, включаючи систему, структуру, вміння, знання та навички, змінюється поведінка персоналу (норми, поняття, цінності, моделі). Це є можливим при дотриманні низки принципів: регулярного підвищення кваліфікації працівників, генерування та впровадження креативних ідей, відстеження змін потреб споживачів.

Література

1. Кузьмін О. Є. Креативний потенціал підприємства як чинник формування інноваційних технологічних процесів / О. Є. Кузьмін, С. В. Князь, В. Й. Жежуха, Н. В. Савіцька. — Львів: Видавництво «Три-ада плюс», 2012. — 464 с.

2. Дорошенко О. С. Креативна економіка як стратегія підвищення економічної конкурентоспроможності / Кримський економічний вісник. — 2013. — № 1 (01). — Ч. II. — С. 180—183.

3. Майкл Л. Джордж. Стремительные инновации / Л. Джордж Майкл, Воркс Джеймс, Вотсон-Хемфилл Кимберли: пер. с англ. — К.: Companion Group, 2006. — 350 с.

В. А. Петренко, к. е. н., доцент, завідувач кафедри економіки,
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
e-mail: petrenko_vl@ukr.net

І. С. Верховод, к. е. н., доцент кафедри економіки,
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького
e-mail: nataniel77@yandex.ua

ЗВ'ЯЗОК ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ І ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ

**Петренко Владимир,
Верховод Ирина**
**Связь интеллектуализации
и продуктивности труда**

**Vladimir Petrenko,
Irina Verkhovod**
**Connection of intelektualization
and productivity of labour**

Складні й суперечливі зв'язки інформатизації й інтелектуалізації економічної діяльності з іншими рисами національної моделі суспільної взаємодії вимагають дослідження специфіки вітчизняних економічних, соціальних, культурних, політичних та інших інститутів, які впливають на характеристики процесів інтелектуалізації економіки.

Неспроможність ринкових механізмів саморегуляції узгодити пропорції розподілу загальної чисельності молоді за напрямками